

Príhovor Koncert spevokolov, Košice 6.1.2025, 16.00 hod.

Uverím, neuverím...

Matúš 2,2: „... **pýtali sa: Kde je ten narodený kráľ židovský? Videli sme totiž Jeho hviezdu na východe a prišli sme sa Mu pokloniť.**“

Ešte stále prežívame vianočné obdobie. Bude to ešte niekoľko týždňov. Ale nevšímame si, že ako keby nás už postupne opúšťala tá vianočná nálada? Dnes ešte počúvame vianočné koledy a piesne, ale od zajtra prídu staronové povinnosti a veľmi rýchlo zabudneme na to, že boli nejaké Vianoce. Chvíľu sme sa z nich tešili ako z vytúženého darčeka a potom ich nádhru, jemnosť, radosť, prekryjú všedné povinnosti. A predsa o nich hovoríme, že sú to najväčšie kresťanské sviatky.

Narodenie zasľúbeného Spasiteľa je nádherným darom, ktorý Pán Boh dal tomuto svetu. Dokonca si dovoľm povedať, že vytúženým darom. A my sa na začiatku Matúšovho evanjelia, v jeho 2. kapitole, stretávame s tým, že o tento dar nie je záujem. Že všetky zasľúbenia, ktoré sa k nemu vzťahovali, boli a sú prekryté povinnosťami a všedným, bežným životom.

Príbeh o Mudrcoch nám hovorí, že Mesiáš sa narodil za čias **Herodesa**. Kráľa, ktorý vôbec nič nevedel o zasľúbeniach spojených s osobou Mesiáša. **Otázku mudrcov bral iba ako útok na svoje postavenie kráľa.** A aj **reakcia veľkňazov a zákonníkov** je ohromujúca. Veľmi dobre vedeli, že Kristus sa má narodiť v „Judskom Betleheme“. Poznali starozmluvné zasľúbenia. A predsa po otázke Mudrcov z Východu u nich **nevidíme, že by prežívali radosť a neurobili nič preto, aby išli ku Kristovi.**

A tak sa tu stretávame s tými, ktorí hoci majú moc, cítia sa ohrození. Potom s tými, ktorí vedia, a napriek tomu nie sú ochotní so svojím poznaním nič urobiť. A napokon tu vidíme tých, ktorí prichádzajú z diaľky, nevedia, ale pýtajú sa; nenachádzajú, ale hľadajú; idú cestou až k jej cieľu. Nezastavia sa v polovici.

Som presvedčená, že cesta mudrcov do Jeruzalema mala jasný Boží prst a bola Božím konaním v ústrety Herodesovi i vtedajším veľkňazom a zákonníkom v Jeruzaleme. Cez mudrcov sa k nim priblížil Boží svet, svet Božej slávy, svet viery, svet samotného Boha a Jeho anjelov. Ale oni doň odmietli vstúpiť. Boli tak naplnení sebaláskou a samospravodlivosťou, že **„nepoznali čas Božieho navštívenia“.**

Naproti tomu mudrci to požehnanie Božieho sveta pochopili a zažili. Jednoducho kráčali za hviezdou. Hoci pre nich neznámou, dlhou a strastiplnou cestou. Ale išli, kým nedorazili k „Emanuelovi“. Ich srdcia boli pod Božou mocou a vládou. Myslím si, že ak by sme v Božom Slove hľadali príklady tých ľudí, na ktorých živote sa naozaj dokázalo slovo Pána Ježiša: **„Proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a bude vám otvorené.“** (Mt 7,7), tak to boli mudrci. Oni to naozaj robili. Klopali na dvere kráľovského paláca, hľadali odpovede na svoju otázku, prosili o múdrosť k ceste za hviezdou. Dostali všetko.

To je pozvanie aj pre nás. Kráčame našim životom. Cesty našich životov sú niekedy dlhé, niekedy kratšie, sú jednoduché, inokedy ťažké a náročné, veľakrát potrebujeme neskutočnú odvalu, aby sme z hlbokých dolín vystúpili na vrchy. Ale aj nám svieti hviezda. Božie Slovo

o nej píše, ako o „**hviezde, ktorá vyšla z Jákoba**“ (4M 24,17). Ap. Ján nám hovorí o svetle, ktoré prišlo na svet. A nikto z nás nemôže povedať, že o tej hviezde nevedel a nevie. Dnes o nej počujeme. **Pán Ježiš, Boží Syn, sa narodil aj pre nás**. Ide len o to, či máme odvahu mudrcov kráčať k Nemu a s Ním.

Rozdiel medzi reakciou Herodesa, zákonníkov a veľkňazov a reakciou mudrcov je v jedinom slove. V slove „**viera**“. Mudrci uverili posolstvu hviezdy. Uverili tomu, že jej svetlo ich povedie na ceste za židovským kráľom. Uverili, že dôjdu do cieľa. Kým Herodes a veľkňazi a zákonníci hoci vedeli, neuverili. Odmietli vidieť vo svedectve mudrcov a v posolstve hviezdy naplnenie tak dlho očakávaných zasľúbení. Odmietli Spasiteľa a Záchranca.

Dnes, aj týmto koncertom, piesňami, ktoré nás vrátili k tej nádhernej zvesti o narodenom Mesiášovi, ktoré odkrývajú pred nami splnené zasľúbenia, **sme pozvaní ísť za svetlom. Svetlom, ktoré v Božom Synovi prišlo do tohto sveta, aby osvietilo každého človeka, aby všetci uverili skrze Neho, aby nás, ktorí veria a uveria v meno Božieho Syna, urobilo Božími deťmi**. (J 1,7-12).

Máme odvahu Mudrcov vykročiť k svetlu, ktorým je Pán Ježiš, zasľúbený Spasiteľ a Záchranca? Fascinujúce je, že Pán Boh sa ich dotkol cez to, čo poznali. Nepotreboval nič, len ich čítanie z hviezd. A oni prečítali a stretli zasľúbeného Mesiáša. Aj nás sa dotýka a skláňa sa k nám do vecí, situácií, okolností, ktoré poznáme. Ide len o to, či sme ochotní to vnímať, vidieť a cítiť a uveriť. **Mudrci uverili a zažili stretnutie s Kráľom**. To isté platí aj pre nás. **Ak uveríme, stretneme sa s Kráľom večnosti, s Kráľom, pred ktorým sa raz skloní každé koleno na zemi, pod zemou i na nebi. I to naše koleno. Tak nech v tej chvíli, kedy sa pred Ním skloníme, je naším Priateľom, milovaným Kráľom, Spasiteľom a Záchrancom**. Amen.